

Monitoring działań w UE (legislacja, publikacje) – 3 stycznia 2025 r.

- **Informacje generalne o prawie UE – akty prawne i dokumenty strategiczne**

Rozwój infrastruktury paliw alternatywnych – Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1804 z dnia 13 września 2023 r. w sprawie rozwoju infrastruktury paliw alternatywnych

Rozporządzenie weszło w życie 12 października 2023 roku i ma zastosowanie od 13 kwietnia 2024 roku. Szereg celów, które mają zostać osiągnięte przez państwa członkowskie, będzie realizowany stopniowo do 2035 roku. Rozporządzenie ustanawia obowiązkowe cele krajowe dla państw członkowskich Unii Europejskiej (UE) w zakresie wdrożenia publicznie dostępnej infrastruktury paliw alternatywnych (w szczególności energii elektrycznej i wodoru) dla pojazdów drogowych, statków zacumowanych przy nabrzeżu i stacjonarnych statków powietrznych, ze szczególnym uwzględnieniem sieci transeuropejskich. Rozporządzenie obejmuje również:

- jednolite zasady dotyczące informacji o użytkownikach, dostarczania danych i wymogów dotyczących płatności;
- powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych w celu zapewnienia interoperacyjności infrastruktury poprzez wprowadzenie specyfikacji technicznych na podstawie norm europejskich; oraz
- wymogi dotyczące planowania i sprawozdawczości dla państw członkowskich.

Infrastruktura ładowania pojazdów elektrycznych i dostawczych

Państwa członkowskie muszą zapewnić tworzenie publicznie dostępnych stacji ładowania proporcjonalnie do liczby zarejestrowanych pojazdów, zgodnie z następującymi zasadami:

- dla każdego zarejestrowanego pojazdu elektrycznego, o łącznej mocy wyjściowej wynoszącej co najmniej 1,3 kilowata (kW);
- dla każdego zarejestrowanego pojazdu hybrydowego typu plug-in, o łącznej mocy wyjściowej wynoszącej co najmniej 0,80 kilowata;

Państwa członkowskie muszą również zapewnić rozmieszczenie publicznie dostępnych stacji ładowania wzdłuż transeuropejskiej sieci transportowej (TEN-T).

- Do dnia 31 grudnia 2025 roku jedna strefa ładowania (strefa ładowania: jedna lub więcej stacji ładowania w określonej lokalizacji) o mocy wyjściowej wynoszącej co najmniej 400 kW (z uwzględnieniem co najmniej jednej stacji ładowania o mocy 150 kW) powinny zostać rozmieszczone w każdym kierunku jazdy tak, aby maksymalna odległość między tymi strefami wynosiła 60 kilometrów wzdłuż drogowej sieci bazowej TEN-T do 31 grudnia 2027 roku każda strefa musi zapewniać moc 600 kW i obejmować co najmniej dwie stacje ładowania o mocy 150 kW. (Drogowa sieć bazowa TEN-T: Część kompleksowej sieci TEN-T obejmująca najważniejsze połączenia łączące główne miasta i węzły miejskie, które muszą zostać ukończone do 2030 roku i spełniać najwyższe standardy jakości infrastruktury.)
- Do dnia 31 grudnia 2027 roku, wzdłuż co najmniej połowy drogowej sieci kompleksowej TEN-T strefy ładowania muszą zapewniać moc wyjściową co najmniej 300 kW i obejmować co najmniej jedną stację ładowania o mocy 150 kW, na całej długości muszą być dostępne do dnia 31 grudnia 2030 roku. (Drogowa sieć kompleksowa TEN-

T: Ogółośnoeuropejska sieć infrastruktury transportowej obejmująca linie kolejowe, śródlądowe drogi wodne, szlaki żeglugi morskiej bliskiego zasięgu i drogi łączące węzły miejskie, porty morskie i śródlądowe, porty lotnicze i terminale, wykorzystywana jako podstawa do identyfikacji projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania.)

- Do dnia 31 grudnia 2035 roku każda strefa ładowania musi oferować moc wyjściową wynoszącą co najmniej 600 kW i obejmować co najmniej dwie stacje ładowania o mocy 150 kW.

Infrastruktura ładowania przeznaczona dla pojazdów ciężkich

Państwa członkowskie muszą zapewnić minimalne pokrycie ogólnodostępnymi punktami ładowania przeznaczonymi dla elektrycznych pojazdów ciężkich na swoim terytorium.

- Do 31 grudnia 2025 roku, wzdłuż co najmniej 15% sieci drogowej TEN-T muszą zostać zainstalowane strefy ładowania o mocy co najmniej 1400 kW, obejmujące co najmniej jedną stację ładowania o mocy co najmniej 350 kW.
- Do 31 grudnia 2027 roku, wzdłuż co najmniej połowy sieci drogowej TEN-T muszą zostać zainstalowane strefy ładowania o mocy co najmniej 1400 kW (2800 kW wzdłuż drogowej sieci bazowej TEN-T), obejmujące co najmniej jedną stację ładowania (dwie w przypadku drogowej sieci bazowej TEN-T) o mocy co najmniej 350 kW.
- Do 31 grudnia 2030 roku moc wyjściowa musi zostać zwiększona do co najmniej 1500 kW w sieci kompleksowej TEN-T, a stacje powinny znajdować się w odległości 100 kilometrów od siebie, natomiast w sieci bazowej TEN-T musi zostać zwiększona do 3600 kW, a stacje powinny znajdować się w odległości 60 kilometrów od siebie).
- Do 31 grudnia 2027 roku na terenie każdego „bezpiecznego i chronionego parkingu” należy oddać do użytku co najmniej dwie ogólnodostępne stacje ładowania przeznaczone dla elektrycznych pojazdów ciężkich o indywidualnej mocy wyjściowej wynoszącej co najmniej 100 kW; do 31 grudnia 2030 roku ich liczba musi wzrosnąć do czterech).
- Do 31 grudnia 2025 roku każdy węzeł miejski muszą być wyposażone w publicznie dostępne stacje ładowania przeznaczone dla pojazdów ciężkich o łącznej mocy wyjściowej co najmniej 900 kW (która wzrośnie do 1800 kW do 31 grudnia 2030 roku). Węzeł miejski: Obszar miejski, w którym infrastruktura transportowa transeuropejskiej sieci transportowej, taka jak porty, w tym terminale pasażerskie, lotniska, stacje kolejowe, platformy logistyczne i terminale towarowe zlokalizowane w obszarze miejskim i wokół niego, jest połączona z innymi częściami tej infrastruktury oraz z infrastrukturą dla ruchu regionalnego i lokalnego.

Infrastruktura tankowania wodoru przeznaczonej dla pojazdów drogowych

Do dnia 31 grudnia 2030 roku państwa członkowskie muszą zapewnić, aby publicznie dostępne stacje tankowania wodoru o łącznej przepustowości co najmniej 1 tony dziennie były rozmieszczone wzdłuż sieci bazowej TEN-T nie rzadziej niż co 200 kilometrów. W każdym węźle miejskim musi znajdować się co najmniej jedna stacja tankowania.

Infrastruktura tankowania skroplonego metanu przeznaczona dla pojazdów transportu drogowego

Do dnia 31 grudnia 2024 roku państwa członkowskie zapewniają oddanie do użytku odpowiedniej liczby ogólnodostępnych punktów tankowania skroplonego metanu, przynajmniej wzdłuż sieci bazowej TEN-T gdziekolwiek istnieje zapotrzebowanie, chyba że koszty będą nieproporcjonalne do korzyści, w tym korzyści dla środowiska.

Zasilanie energią elektryczną z łądu w portach morskich

Do 31 grudnia 2029 roku, w portach morskich należących do sieci bazowej TEN-T i sieci kompleksowej TEN-T należy zapewnić wystarczającą ilość energii elektrycznej dla statków

zaczepionych przy nabrzeżu, aby obsłużyć co najmniej 90% wszystkich statków kontenerowych i pasażerskich o pojemności brutto powyżej 5000 ton.

Dostarczanie energii elektrycznej do samolotów podczas postoju

Do 31 grudnia 2024 roku wszystkie porty lotnicze sieci bazowej i kompleksowej TEN-T muszą zapewnić energię elektryczną stacjonarnym statkom powietrznym wykorzystywanym do komercyjnych operacji transportu lotniczego na stanowiskach kontaktowych dla statków powietrznych, a do 31 grudnia 2029 roku na wszystkich stanowiskach oddalonych.

Infrastruktura kolejowa

Państwa członkowskie powinny ocenić rozwój alternatywnych technologii paliwowych i systemów napędowych (w tym technologii wodorowych i akumulatorowych) dla infrastruktury kolejowej, która nie może być w pełni zelektryfikowana ze względów technicznych lub ekonomicznych.

Płatności

Użytkownicy pojazdów elektrycznych i wodorowych muszą mieć możliwość łatwego płacenia w punktach ładowania i tankowania wodoru (za pomocą kart płatniczych i bez abonamentów). Ceny, obejmujące wszystkie ich składniki i odnoszące się do danej sesji ładowania, muszą być wyraźnie przekazane użytkownikom końcowym przed rozpoczęciem sesji ładowania.

Więcej informacji:

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=celex%3A32023R1804>

• Prowadzone procesy konsultacyjne, projekty, stanowiska:

1. Etykietowanie energetyczne – wyświetlacze elektroniczne (przegląd wymogów)

Konsultacje publiczne przepisów prawa energetycznego (etykietowanie energetyczne) – zgodnie z założeniami rozporządzenia w sprawie etykietowania energetycznego (rozporządzenie (UE) 2017/1369) na podstawie art. 194 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz dyrektywy w sprawie ekoprojektu (dyrektywa 2009/125/WE) na podstawie art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej – II Etap legislacyjny – Konsultacje publiczne. Ostateczny termin na przesłanie opinii lub wypełnienie kwestionariusza online udostępnionego przez KE to 5 lutego 2025 r.

Celem tej inicjatywy Komisji jest dokonanie przeglądu wymogów dotyczących ekoprojektu i etykietowania energetycznego wyświetlaczy elektronicznych. Pozwoli to zarówno wypełnić obowiązki w zakresie przeglądu określone w obowiązujących przepisach UE, jak i umożliwić Komisji dostosowanie wymogów do postępu technologicznego.

Ta konsultacje obejmuje inicjatywę dotyczącą ekoprojektu i inicjatywę dotyczącą etykietowania energetycznego, które są ze sobą powiązane. Wystarczy wysłać opinię tylko raz.

Ekoprojekt i etykietowanie energetyczne ułatwiają realizację celów Europejskiego Zielonego Ładu oraz tworzenie gospodarki o obiegu zamkniętym i usuwanie barier dla jednolitego unijnego rynku w odniesieniu do produktów związanych z energią. Ich wdrożenie pomogło zmniejszyć rachunki konsumentów za energię i zwiększyć bezpieczeństwo dostaw w UE dzięki ograniczeniu zużycia energii pierwotnej i zmniejszeniu importu energii. Przyczyniły się one również do obniżenia emisji gazów cieplarnianych, łagodząc skutki zmiany klimatu w sposób racjonalny pod względem kosztów, ponieważ koszty energii, których udało się uniknąć, przewyższają niezbędne inwestycje.

W ramach oceny będącej częścią przeglądu obecnych środków dotyczących ekoprojektu i etykietowania energetycznego przeanalizowane zostanie, w jakim stopniu zrealizowano lub poczyniono postępy w realizacji celów, w jakich przyjęto te środki (z naciskiem na trzy kryteria

oceny przewidziane w wytycznych dotyczących lepszego stanowienia prawa, tj. czy środki były skuteczne, wydajne i adekwatne). Przeanalizowany zostanie związek między wykorzystanymi zasobami a skutkami przepisów, z uwzględnieniem zarówno kosztów, jak i korzyści dla różnych zainteresowanych stron. Spójność zostanie oceniona w sposób proporcjonalny, w szczególności w odniesieniu do związku między dwoma odnośnymi aktami prawnymi. Pomocniczość i wartość dodana UE nie zostaną szczegółowo przeanalizowane, ponieważ oceniane środki są prawem wtórnym, a aspekty te uznaje się za uwzględnione przy opracowywaniu głównego aktu prawnego.

Podstawą rozporządzenia w sprawie etykietowania energetycznego (rozporządzenie (UE) 2017/1369) jest art. 194 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, który stanowi podstawę prawną środków mających na celu promowanie efektywności energetycznej. Podstawą dyrektywy w sprawie ekoprojektu (dyrektywa 2009/125/WE) jest art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, który stanowi podstawę prawną środków dotyczących funkcjonowania rynku wewnętrznego.

Link: <https://pracodawcy.pl/etykietowanie-energetyczne-wyswietlacze-elektroniczne-przeglad-wymogow-2/>

2. Ekoprojekt – wyświetlacze elektroniczne (przegląd wymogów)

Konsultacje publiczne przepisów prawa energetycznego (etykietowanie energetyczne) – zgodnie z założeniami rozporządzenia w sprawie etykietowania energetycznego (rozporządzenie (UE) 2017/1369) na podstawie art. 194 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz dyrektywy w sprawie ekoprojektu (dyrektywa 2009/125/WE) na podstawie art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej – II Etap legislacyjny – Konsultacje publiczne. Ostateczny termin na przesłanie opinii lub wypełnienie kwestionariusza online udostępnionego przez KE to 5 lutego 2025 r.

Celem tej inicjatywy Komisji jest dokonanie przeglądu wymogów dotyczących ekoprojektu i etykietowania energetycznego wyświetlaczy elektronicznych. Pozwoli to zarówno wypełnić obowiązki w zakresie przeglądu określone w przepisach UE, jak i umożliwić Komisji dostosowanie przepisów do postępu technologicznego

Ta konsultacje obejmuje inicjatywę dotyczącą ekoprojektu i inicjatywę dotyczącą etykietowania energetycznego, które są ze sobą powiązane. Wystarczy wysłać opinię tylko raz.

Ekoprojekt i etykietowanie energetyczne ułatwiają realizację celów Europejskiego Zielonego Ładu oraz tworzenie gospodarki o obiegu zamkniętym i usuwanie barier dla jednolitego unijnego rynku w odniesieniu do produktów związanych z energią. Ich wdrożenie pomogło zmniejszyć rachunki konsumentów za energię i zwiększyć bezpieczeństwo dostaw w UE dzięki ograniczeniu zużycia energii pierwotnej i zmniejszeniu importu energii. Przyczyniły się one również do obniżenia emisji gazów cieplarnianych, łagodząc skutki zmiany klimatu w sposób racjonalny pod względem kosztów, ponieważ koszty energii, których udało się uniknąć, przewyższają niezbędne inwestycje.

W ramach oceny będącej częścią przeglądu obecnych środków dotyczących ekoprojektu i etykietowania energetycznego przeanalizowane zostanie, w jakim stopniu zrealizowano lub poczyniono postępy w realizacji celów, w jakich przyjęto te środki (z naciskiem na trzy kryteria oceny przewidziane w wytycznych dotyczących lepszego stanowienia prawa, tj. czy środki były skuteczne, wydajne i adekwatne). Przeanalizowany zostanie związek między wykorzystanymi zasobami a skutkami przepisów, z uwzględnieniem zarówno kosztów, jak i korzyści dla różnych zainteresowanych stron. Spójność zostanie oceniona w sposób proporcjonalny, w szczególności w odniesieniu do związku między dwoma odnośnymi aktami prawnymi. Pomocniczość i wartość dodana UE nie zostaną szczegółowo przeanalizowane, ponieważ

oceniane środki są prawem wtórnym, a aspekty te uznaje się za uwzględnione przy opracowywaniu głównego aktu prawnego.

Podstawą rozporządzenia w sprawie etykietowania energetycznego (rozporządzenie (UE) 2017/1369) jest art. 194 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, który stanowi podstawę prawną środków mających na celu promowanie efektywności energetycznej. Podstawą dyrektywy w sprawie ekoprojektu (dyrektywa 2009/125/WE) jest art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, który stanowi podstawę prawną środków dotyczących funkcjonowania rynku wewnętrznego.

Link: <https://pracodawcy.pl/ekoprojekt-wyswietlacze-elektroniczne-przegląd-wymogów/>

- **Publikacje oraz inne informacje:**

1. Sieć Firm Przyszłości PFR w 2024 roku - podsumowanie

Polski Fundusz Rozwoju podsumowuje działania zrealizowane w 2024 roku.

Został też przygotowany kompleksowy plan rozwoju, dzięki któremu można w przyszłości podnosić kompetencje.

Podsumowanie 2024 – wsparcie firm w drodze do rozwoju

PFR wspiera użytkowników i organizacje w obszarach cyfryzacji, rozwoju innowacji oraz zrównoważonym rozwoju poprzez dostarczenie wiedzy, narzędzi i kompetencji.

Co jest planowane w 2025? Postaw na dalszy rozwój razem z PFR!

PFR pomaga nie tylko w krótkoterminowym rozwoju firm, ale także w budowie ich długofalowej pozycji na rynku. Wsparcie obejmuje zarówno MŚP, jak i większe podmioty w formie warsztatów z obszaru ESG, projektów B+R i AI. Programy warsztatów są dostępne na stronie Strefa Wiedzy PFR.

Link: <https://pracodawcy.pl/siec-firm-przyszlosci-pfr-w-2024-roku-podsumowanie/>

2. Raport: "Trust in AI. Polska perspektywa 2024 " Deloitte

Trust in AI. Polska perspektywa 2024

Deloitte zaprasza do udziału w badaniu Customer Service Excellence, którego celem jest analiza obecnych na rynku praktyk obsługi klienta, w tym roli sztucznej inteligencji (AI) w tych procesach. Doświadczenia i opinie wskazane przez Państwa są nieocenione, dlatego organizacja będzie wdzięczna za poświęcenie kilku minut na wypełnienie ankiety. Pomoże to lepiej zrozumieć, jak nowe technologie wpływają na jakość i efektywność obsługi klienta.

Dlaczego warto wziąć udział w badaniu?

- Wpływ na przyszłość i standard obsługi klienta: Twoje odpowiedzi przyczynią się do opracowania praktyk, które m.in. uwzględniają wykorzystanie AI w wielu procesach.
- Pierwszeństwo w dostępie do raportu: na podstawie badania opracujemy szczegółowy raport, który zostanie w pierwszej kolejności udostępniony wszystkim jego uczestnikom. Będzie on zawierał analizy, wnioski oraz rekomendacje dotyczące integracji nowych technologii w procesach obsługi.
- Poszerzenie wiedzy: uczestnictwo w badaniu pozwoli na poznanie trendów w obsłudze klienta i pokaże obecną sytuację na rynku.
- Networking i wymiana doświadczeń: raport Customer Service Excellence 2024 może stać się punktem wyjścia do dyskusji i wymiany doświadczeń z innymi profesjonalistami w branży.

Link: <https://pracodawcy.pl/raport-trust-in-ai-polska-perspektywa-2024-deloitte/>

3. Legal Alert KPMG: Rozporządzenie GPSR

13 grudnia 2024 r. zaczęło obowiązywać Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/988 z dnia 10 maja 2023 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów („Rozporządzenie GPSR”). Nowa krajowa ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów implementująca Rozporządzenie GPSR jest obecnie na końcowym etapie opiniowania przez Komitet do Spraw Europejskich.

Kontekst zmian

Nowe przepisy dotyczące ogólnego bezpieczeństwa produktów na terenie Unii Europejskiej stanowią odpowiedź na rosnącą popularność sprzedaży produktów online, wynikającą z postępującej w państwach członkowskich cyfryzacji. Z tego powodu w regulacjach określono między innymi nowe zasady dotyczące sprzedaży na odległość oraz dodatkowe obowiązki dla dostawców internetowych platform handlowych. Rozporządzenie GPSR zastępuje Dyrektywę 2001/95/WE z dnia 3 grudnia 2001 roku. Dzięki randze rozporządzenia, akt ten będzie stosowany bezpośrednio (w przeciwieństwie do poprzedniej dyrektywy).

Zakres zastosowania Rozporządzenia GPSR

Rozporządzenie GPSR stosuje się do tych produktów konsumenckich będących w obrocie na terenie Unii, które nie posiadają własnych specjalistycznych przepisów oraz nie zostały wyłączone w samym rozporządzeniu, tak jak ma to miejsce w przypadku między innymi środków leczniczych, żywności, czy produktów pochodzenia zwierzęcego. Rozporządzenie GPSR stosuje się więc jako domyślny akt prawny dla większości produktów wprowadzanych do obrotu.

Nowe elementy oceny bezpieczeństwa produktów

Do dotychczasowych elementów oceny bezpieczeństwa produktu takich jak właściwości chemiczne, fizyczne i mechaniczne dodano ocenę prezentacji produktu (na przykład aby wykluczyć wygląd sugerujący inne, niż rzeczywiste, zastosowanie produktu) oraz szczególne ryzyka jakie produkt może stwarzać, na przykład związane z cyberbezpieczeństwem w zakresie produktów elektronicznych. Produkt powinien być oceniony jako bezpieczny zaczynając od fazy projektowania, a więc jeszcze przed pierwszym prototypem.

Monitorowanie bezpieczeństwa produktów

W Rozporządzeniu GPSR znalazły się nowe uregulowania kwestii zgłaszania wypadków z udziałem produktu przez producentów oraz inne podmioty obecne w łańcuchu dostaw związanym z produktem. Wypadek z udziałem produktu musi zostać niezwłocznie zgłoszony przez producenta do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów („Prezes UOKiK”). W razie wykrycia wypadku przez dystrybutora lub importera produktu, informują oni o tym producenta. Po przekazaniu informacji o wypadku do Prezesa UOKiK, wykorzystuje on system wczesnego ostrzegania Safety Gate, pozwalający na koordynację działań w przypadku wykrycia niebezpiecznego produktu na rynku wewnętrznym.

Producenci mają również obowiązek zapewnienia, że produkty, które wprowadzają na rynek, są zaprojektowane i wytwarzane zgodnie z ogólnymi wymaganiami bezpieczeństwa. Wymaga to wdrożenia odpowiednich procedur, które obejmują przeprowadzanie wewnętrznych analiz ryzyka oraz tworzenie i aktualizowanie odpowiedniej dokumentacji technicznej.

Odzyskanie produktu i wycofanie go z obrotu

Jednym z działań w razie uznania produktu za niebezpieczny może być odzyskanie produktu lub wycofanie go z obrotu. Rozporządzenie GPSR formalizuje procedurę zawiadomienia o wycofaniu lub odzyskaniu produktów, wymagając, aby takie zawiadomienie było dostępne w językach adekwatnych dla konkretnych grup konsumentów, a także zawierało opis zagrożeń

wiążących się z dalszym korzystaniem z produktu wraz z sugestią działań i środków zaradczych, informacji o pomocy prawnej dla konsumentów oraz danymi kontaktowymi producenta.

Sprzedaż produktów na odległość

W Rozporządzeniu GPSR ujęto również kwestię zakupów online i związanych z nimi dla konsumenta zagrożeń. Zgodnie z artykułem 19 GPSR, przedsiębiorca sprzedający produkty na odległość będzie zobowiązany do podania danych umożliwiających identyfikację producenta, co ułatwi konsumentowi ustalenie rzeczywistego pochodzenia produktu. Wymagane będą takie informacje, jak: imię i nazwisko lub nazwa producenta, jego zarejestrowana nazwa handlowa a także aktualne dane kontaktowe. Jeśli producent nie ma miejsca zamieszkania lub siedziby w Unii Europejskiej, konieczne będzie podanie danych osoby odpowiedzialnej za produkt, w tym jej imienia i nazwiska, nazwy oraz adresów kontaktowych. Dodatkowo, przedsiębiorca będzie musiał podać szczegóły dotyczące samego produktu, takie jak jego zdjęcie, rodzaj oraz inne identyfikatory, które pozwolą na jego jednoznaczną identyfikację.

Dodatkowe obowiązki dostawców internetowych platform handlowych

Powyższy obowiązek informacyjny dotyczący pochodzenia produktu został również nałożony na dostawców internetowych platform handlowych w rozumieniu Rozporządzenia GPSR. Podmioty te definiuje się jako „dostawcy usług pośrednictwa wykorzystujących interfejs online, który umożliwia konsumentom zawieranie z przedsiębiorcami, na odległość, umów na sprzedaż produktów”. Tym samym za dostawcę internetowych platform handlowych mogą zostać uznane nie tylko największe firmy zajmujące się sprzedażą online, ale i mniejsi przedsiębiorcy, zajmujący się na przykład tzw. dropshippingiem poprzez serwis online. Na podmioty nakłada się dodatkowe obowiązki takie jak obowiązkowa rejestracja w portalu Safety Gate, wskazanie punktu kontaktowego dla konsumentów i odpowiednich organów państwowych oraz szeroko rozumiana współpraca z organami nadzorowania rynku w celu zapewnienia bezpieczeństwa produktów.

Sankcje

Rozporządzenie GPSR przewiduje nowe sankcje nakładane na podmioty gospodarcze za naruszenia, a także środki ochrony prawnej przysługujące konsumentom. W razie konieczności odzyskania produktu od konsumenta ze względu na jego niebezpieczny charakter, przedsiębiorca zobowiązany jest naprawić odzyskany produkt, zaproponować bezpieczną alternatywę tej samej wartości i jakości lub zwrot wartości produktu w kwocie nie niższej niż zapłacona przez konsumenta cena. Podmiot gospodarczy ma zaoferować konsumentowi (nieodpłatnie) minimum dwa z trzech wymienionych wyżej rozwiązań, przy czym ostateczny wybór rozwiązania należy do konsumenta.

W projekcie Ustawy zostały dokładnie określone kary za poszczególne naruszenia. Przykładowo, w obecnej wersji projektu kara nakładana na producenta za wprowadzenie do obrotu produktu niezgodnego z ogólnymi wymaganiami bezpieczeństwa wynosi milion złotych, a brak wykonywania obowiązków ciążących na producencie może się wiązać z karą od 40 tysięcy do 200 tysięcy złotych, w zależności od rodzaju naruszenia.

Podsumowanie

Aktualizacja prawa dotyczącego ogólnego bezpieczeństwa produktów o kwestie związane ze sprzedażą online była kwestią od dawna wyczekiwaną i konieczną. Podczas zakupów przez Internet możliwości zapoznania się z produktem ograniczone są tylko do tego, co chce pokazać nam producent, przez co łatwiej jest podjąć niekorzystną decyzję zakupową. Z tego względu kwestia uregulowania obowiązku informacyjnego sprzedawców online wydaje się krokiem ku większej transparentności zakupów przez Internet. Za podobnie istotną należy uznać kwestię wycofywania produktu z rynku, czy też odzyskania go od konsumentów. Sformalizowana procedura tych działań pozwoli na skuteczne i sprawne zmniejszenie zagrożenia związanego z niebezpiecznym produktem. Pozytywne należy również ocenić

zmianę formy aktu prawnego z dyrektywy na rozporządzenie, dzięki czemu możliwe jest bezpośrednie stosowanie aktu. Faktyczny wpływ Rozporządzenia GPSR na bezpieczeństwo produktów i konsumentów będzie można ocenić dopiero za jakiś czas, niemniej jednak wprowadzone w grudniu zmiany należy oceniać pozytywnie.

Link: <https://pracodawcy.pl/legal-alert-kpmg-rozporzadzenie-gpsr/>

Źródło: EUR-Lex; Komisja Europejska; Polski Fundusz Rozwoju S.A.; Deloitte Polska (Deloitte Touche Tohmatsu Limited); KPMG (KPMG Sp. z o.o.).